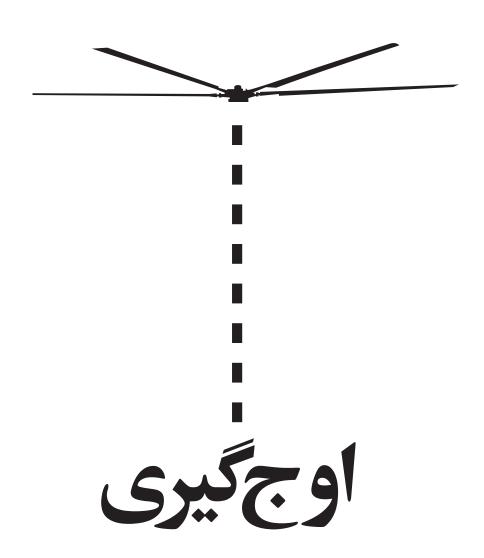

به نام خدا

هورواث، ريچ Horwath, Rich، ۱۹۵۹ - م.

سرشناسه:

اوجگیری: قواعد سهگانه تفکراستراتژیک پیشرفته / ریچ هورواث؛ مترجمان نادر سیدکلالی، بابک وطندوست.

عنوان و نام پدیدآور:

تهران: آريانا قلم، ١٣٩٣. مشخصات نشر:

مشخصات ظاهرى: ٢٢٠ ص. مصور، جدول، نمودار

9V1-600-877V-97-4 شابک:

> یادداشت چاپ سوم، ۱۳۹۸

Elevate: the three disciplines of advanced strategic thinking, 2014 یادداشت:

> برنامهريزي راهبردي موضوع:

سيدكلالي، نادر، ١٣٤٣، وطن دوست، بابك، ١٣٥٣ -، مترجم شناسه افزوده:

> HD۳۰/۲۸/۵ ۹۳ الف ۹۳ م/۱۲۹۳ ردەبندى كنگرە:

> > 901/4017 ردەبندى ديويى:

شماره کتابشناسی ملی: ۳۵۹۸۳۵۸

اوجگیری

قواعد سهگانهٔ تفکر استراتژیک پیشرفته

نویسنده: ریچ هورواث

مترجمان: نادر سیدکلالی (عضو هیئت علمی گروه مدیریت راهبردی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی) و بابک وطندوست

اوجگیری

قواعد سهگانهٔ تفکر استراتژیک پیشرفته

- نويسنده: ريچ هورواث
- مترجمان: نادر سیدکلالی و بابک وطن دوست
 - طرح جلد: الهه فرج عصري
 - صفحه آرا: داريوش گلسرخي
 - نوبت چاپ:چاپ سوم، تابستان ۱۳۹۸
 - **شمارگان:** ۱۰۰۰ جلد
 - شابک: ۴-۹۲-۶۲۲۷-۰۰۹
- ناشر: آریانا قلم، همه حقوق برای گروه پژوهشی صنعتی آریانا محفوظ است و
 - هرگونه تقلید و استفاده از این اثر به هر شکل، بدون اجازه کتبی ممنوع است.
 - نشانی: تهران، سهروردی جنوبی، ملایری پور غربی، پلاك ۳۷
 - تلفن: ۸۸۳۴۲۹۱۰
 - فروشگاه اینترنتی: www.AryanaGhalam.com

■ مقدمهٔ ناشر

از زمان ورود بحث استراتژی به عالم کسبوکار توسط ایگور انسوف تا تئوری پویایی دیوید تیس انبوهی از مقالات، کتابها، گزارشهای علمی و پایان نامهها مختلف در رشتههای مدیریت و اقتصاد نوشته شده است که به کنکاش پیرامون ابعاد مختلف استراتژی پرداختهاند.در میانهٔ راه، شاهد تولد مفهومی جدید به نام تفکر استراتژیک هستیم که تابه امروز جزء جذاب ترین و البته ناشناخته ترین مفاهیم مدیریت استراتژیک است صاحب نظرانی همچون هنری مینتزبرگ استراتژی را زاییدهٔ تفکر استراتژیک می دانند. گری همل متفکر برجستهٔ مدیریت نیزبا این طیف از صاحب نظران، هم ساز است و تفکر استراتژیک را معماری هنرمندانهٔ استراتژی بر مبنای خلاقیت و فهم کسبوکار تعریف کرده است. وزن اهمیت فهم کسبوکار که همل بر آن تأکید کرده است، در تعریف مینتزبرگ از تفکر استراتژیک به حد اعلای خود می رسد تا آنجایی که تفکر استراتژیک را معادل نمایی یکپارچه از کسبوکار در ذهن قرار می دهد.

فرض کنید که در بالگرد ذهن خود سوار شوید و کسب وکارتان را از بالا نظاره کنید تا کل تصویر آن در ذهنتان نقش ببندد و بتوانید راهکارهای لازم برای رفع مسائل و چگونگی سازماندهی منابع برای بهره برداری از فرصت های سازمانی را به کمک آن تصویر طراحی کنید. پرواز شما در بالگرد ذهن بر فراز کسب وکارتان، آن چیزی است که ریچ هورواث در تلاش است تا بدان دست یابید و برای دست یافتن به این هدف است که آخرین یافته ها و اندیشه ها در رشتهٔ مدیریت استراتژیک را بررسی کرده است و دست چینی از آنها را با ابزارها و تکنیکهایی که محصول تجربه های ارزندهٔ وی در مشاوره های استراتژیکش به سازمان های مختلف است، همراه کرده است و اثری ناب برای خواننده خلق کرده است.

انتشارات آریانا قلم امیدوار است که مدیران ایرانی از مطالعهٔ این اثر و تعمیق در مفاهیم ارزشمند آن، بهرههای لازم را ببرند و تلاش برای ایجاد مهارت تفکر استراتژیک را آغاز کنند.

سمیه محمدی مدیر عامل انتشارات آریانا قلم در چند دههٔ گذشته، ابزارها و تکنیکهای برنامهریزی استراتژیک بهسرعت توسعه یافتهاند، با این حال تحقیقات و یافتهها درخصوص مفاهیم انتزاعی و ذهنیای همچون تفکر استراتژیک همچنان محدود و کم دامنه است. تفکراستراتژیک مفهومی پیچیده و چندبعدی است. اگربخواهید آن را تعریف مفهومی پیچیده و چندبعدی است. اگربخواهید آن را تعریف کنید، جداً دچار مشکل خواهید شد. در علوم اجتماعی مفاهیمی وجود دارند که بهسادگی قابل تعریف نیستند و در بهترین حالت میتوان تلقیای کلی از آنها به دست داد. تفکر استراتژیک از این دست مفاهیم است. زمینهای که تفکر استراتژیک در آن مطرح میشود، از جمله اصلی ترین متغیرهای تأثیرگذار برای تعیین حدود و ثغور آن است؛ چراکه تفکر استراتژیک در سازمانهای بخش دولتی، شرکتهای تفکر استراتژیک در سازمانهای بخش دولتی، شرکتهای تجاری و عالم سیاست ویژگیهای متفاوتی به خود میگیرد.

ثمرهٔ تفکر استراتژیک، استراتژی است. تاکتیکها نتیجهٔ تفکر عملیاتیاند. اما برخی استراتژی را با تاکتیک اشتباه میگیرند. بعضی دیگر، مجموعه اقداماتِ قابلِ انجام در راستای بهبود و تعالی سازمان را استراتژی مینامند. حقیقت آن است که اقداماتِ عملیاتیای که در جهت اصلاحِ نقاط قابل بهبود و عارضههای سازمانی قابل انجامند، استراتژی محسوب نمیشوند. استراتژی از جهتگیریها سخن میگوید، نه از عملیات. مضافاً، استراتژی در رابطه با اولویتها طرح میشود، نه در رابطه با هرگونه اقدام اصلاحیِ قابل پیشنهاد. بنابراین میتوان ادعا کرد که اکثر قریب به اتفاق سازمانهای بخش دولتی و خصوصیِ ما فاقد استراتژی اند. این کمبود به خصوص در بخش عمومی مشهودتر است. این کمبود به خصوص در بخش عمومی مشهودتر است.

مقدمهٔ مترجمان

و تكامل استراتژی است. البته تأكید میكنیم كه ثباتِ مدیران و كارشناسان و نه ثبات نامدیران و ناكارشناسان. تنها در شرایط استمرار است كه امكان تخصیص هوشمندانه و پایدار منابع میسر می گردد.

اخیراً می شنویم که برنامه ریزی استراتژیک کالایی لوکس است و ضرورتی عاجل برای سازمانهای ایرانی ندارد؛ در مقابل، ادعا می شود که آنچه اهمیت دارد، تفکر استراتژیک است که بحمدالله مدیران ما همگی به آن مجهزند! با این حال، واقعیت آن است که برنامه ریزی یکی از اصلی ترین کارکردهای مدیریت است و سازمانی که برنامه و به خصوص برنامهٔ استراتژیک نداشته باشد، در واقع کلیدی ترین نیاز خود را فراموش نموده است. برنامه ریزی فرآیندی دشوار و زمان بَر است، اما تفکر استراتژیک قابلیتی ذهنی و تفسیرپذیر می باشد. شاید به همین خاطر است که مدیران ما این همه به تفکر استراتژیک علاقه نشان می دهند. تفکر استراتژیک به راحتی قابل اندازه گیری نیست، پس همهٔ ما می توانیم ادعا کنیم که استراتژیست هستیم.

به علاوه، وقتی می گوییم مدیران باید از قابلیتِ تفکر استراتژیک بهره مند باشند، تنها به توان ایده پردازی یا تصویرسازی ایشان تأکید نمی کنیم، بلکه به کنش استراتژیک نیز توجه داریم. مدیر صرفاً ایده پرداز نیست که تنها درخصوص وضع ایده آل سخنوری کند، بلکه باید توان سازماندهی منابع در راستای ایجاد هم افزایی و خلق مزیت رقابتی را نیز داشته باشد. پیش بردنِ عملیات و فعالیت های روزانهٔ شرکت در مسیر چشم انداز، مکملِ خلاقیت و مهارت های تحلیلگری مدیران است. استراتژیست های دنیای کسب وکار، می اندیشند و اندیشه ها را تحقق می بخشند.

تاکنون درخصوص تفکر استراتژیک، تحقیقات انگشتشماری انجام پذیرفته است. مثلاً مینتزبرگ، برنامهریزی استراتژیک را از تفکر استراتژیک تفکیک میکند. [۱] از دیدگاه او برنامهریزی استراتژیک باید پس از تفکر استراتژیک انجام پذیرد. او تمرکز برنامهریزی استراتژیک را بر تجزیه و تحلیل و رسمی سازی می داند، در حالی که تفکر استراتژیک بر سنتز (ترکیب)، شهود و خلاقیت استوار است. با این حال او منکر ضرورت برنامهریزی نیست، بلکه برنامهریزی استراتژیک را بدون تفکر استراتژیک ابتر و ناقص می داند. لیدکا، پنج مشخصه برای تفکر استراتژیک

برمی شمارد: منظر سیستمی'، نیت محوری'، تفکر زمانمند'، فرضیه گرایی و فرصت طلبی هوشمندانه [7] بون ابعاد تفکر استراتژیک در سطح فردی را شامل سه بعد دانسته بود: درک کل نگرانه از سازمان و محیطش (تفکر سیستمی)، خلاقیت و خلق چشم اندازی برای آیندهٔ سازمان. [7] با این حال خود او چند سال بعد، تنوع در سیستم های بازنمایی را شرط اصلی تفکر استراتژیک در سطح فردی دانست و سه گانهٔ تفکر سیستمی، خلاقیت و چشم انداز را به عنوان ابعاد کلی تفکر استراتژیک و منتج شده از پیش نیازهای تفکر استراتژیک در سطوح فردی، گروهی و سازمانی معرفی کرد. [7]

در مجموع باید گفت که دانش آکادمیک درخصوص تفکر استراتژیک، همچنان در حال تکامل است و مفهوم پردازیِ اَعمال استراتژیستها دغدغهای زنده برای دانشگاهیان و پژوهشگرانِ حوزهٔ استراتژی است. از سوی دیگر، جذابیت این مفهوم و ابعادش، مدیران را نسبت به آن بی اندازه علاقه مند نموده است. تفکر استراتژیک یک قابلیت است که با تمرین و آموزش تقویت خواهد شد. مدیران می توانند با توسعهٔ قابلیت تفکر استراتژیک و بهرهگیری از برنامه ریزی استراتژیک در کنار آن، پنجره های فرصت را به روی سازمان های خود بگشایند.

مؤلف کتاب حاضر، ریچ هورواث، کوشیده است تا با زبانی ساده، تفکر استراتژیک را در قالب سه قاعده تشریح نماید. قواعدِ اتحاد بخشیدن، رقابت کردن و پشتیبانی کردن که سه فصل اصلی کتاب حاضر را تشکیل می دهند، با نگاهی به مفاهیم تفکر سیستمی، مزیت رقابتی و اجرای استراتژی شکل گرفته اند. وی از چارچوبها و مدلهای رایج در علم مدیریت و کسب وکار و به خصوص مدیریت استراتژیک برای غنا بخشیدن به محتوای کتاب یاری میگیرد و البته ایده های بدیعی نیز ارائه می کند که در قالب تکنیکها و ابزارهایی جدید برای نخستین بار در این کتاب ارائه می شوند.

^{1.} Systems Perspective

^{2.} Intent Focused

^{3.} Thinking in Time

^{4.} Hypothesis Driven

^{5.} Intelligent Opportunism

از دیدگاه هورواث، برای دستیافتن به هر مشخصهٔ ارزشمندی باید قاعده مند شد. قابلیتِ تفکر استراتژیک هم از این قاعده مستثنا نیست. مهارتهای اتحاد بخشیدن، رقابت کردن و پشتیبانی کردن به عنوان قواعد تفکر استراتژیک پیشرفته و فراست، تخصیص و اقدام به عنوان قواعد تفکر استراتژیک مقدماتی، محور تألیفاتِ اخیراو هستند. کتاب حاضر، متمرکز برسه قاعدهٔ تفکر استراتژیک پیشرفته است.

مولف در مقدمهٔ کتاب حاضر، چالشهای اصلی استراتژی را معرفی میکند و در ادامه، ضمن ارائهٔ چارچوب گُست، قواعد سهگانهٔ تفکر استراتژیکِ مقدماتی و پیشرفته را به اختصار توضیح میدهد.

فصل نخست، مشتمل بر توضیح مفاهیم الگو، سیستم، پلتفرم و مدل کسب وکار است. خلق ارزش، ارائهٔ ارزش و کسب ارزش در این فصل مورد بررسی قرار میگیرند. رشدِ سودآور، نوآوری و انواع آن و ارتباطش با استراتژی، موضوعاتِ دیگری هستند که در این فصل به آنها پرداخته شده است.

فصل دوم درخصوص تبیین مفهوم رقابت و انواع موقعیتهای رقابتیای که کسبوکارها خود را در آنها خواهند یافت میباشد. بازشناسی مزیت رقابتی، معرفی ابزارهایی مانند نمایهٔ مزیت رقابتی و تشریح انواع رقابت مباحث دیگر این فصل را به خود اختصاص میدهند.

فصل سوم به ارائهٔ تکنیکهای کاربردی برای مدیریت زمان و تشریح اهمیت تأثیرگذاری، تمرین، محاوره و داستان استراتژی می پردازد.

فصل نتیجهگیری، دربارهٔ موقعیتهایی که در آنها بازنگری استراتژی ضرورت می یابد، بحث می کند. در این فصل ابزارهایی مانند داربست استراتژی معرفی می شود و نهایتاً جمع بندی و نتیجه گیری از مباحث کتاب ارائه می گردد.

به منظور قدردانی از خانواده های عزیزمان که در تمامی مراحلِ کار حامی و پشتیبان ما بودند، ترجمهٔ این اثر را به ایشان تقدیم مینماییم. همچنین از مدیران و کارکنان مجموعهٔ آریانا به خصوص سرکار خانم محمدی، مدیرعامل محترم انتشارات آریانا قلم و جناب آقای اسدی، مدیرعامل محترم گروه پژوهشی-صنعتی آریانا کمال تشکر و سپاس را داریم. با آنکه بسیار کوشیده ایم که این متن، تا حد

ممکن خالی از اشکال باشد، اما در هر حال بروز خطا اجتناب ناپذیر است، لذا مترجمان با گشودگی پذیرای پیشنهادات و نقطه نظرات عالمانهٔ شما درخصوص این کتاب می باشند.

نادر سیدکلالی و بابک وطن دوست زمستان ۱۳۹۳

منابع

- 1. Mintzberg, Henry. "The fall and rise of strategic planning." *Harvard business review* 72, no. 1 (1994): 107-114.
- 2. Liedtka, Jeanne M. "Strategic thinking: can it be taught?." *Long range planning* 31, no. 1 (1998): 120-129.
- 3. Bonn, Ingrid. "Developing strategic thinking as a core competency." *Management Decision* 39, no. 1 (2001): 63-71.
- 4. Bonn, Ingrid. "Improving strategic thinking: a multilevel approach." *Leadership & Organization Development Journal* 26, no. 5 (2005): 336-354

■ فهرست

مقدمهٔ ناشر	۵
مقدمهٔ مترجمان	۶
مقدمه	١٣
اوج گرفتن	
اهمیت استراتژی	١٨
یا ده چالش اصلی استراتژی	71
چارچوب گُست	٣.
پ د و و . تعریف استراتژی	44
استراتژیک فکر کردن	3
منظره ۳۰۰ متری	44
قاعدهٔ اول	49
اتحاد بخشيدن	
الگوها در استراتژی	۵۳
سيستمها	۶.
ي	۶۵
پ مدل کسبوکار	٧٠
مرحلهٔ اول مدل كسبوكار: خلق ارزش	٧٢
مرحلهٔ دوم مدل كسبوكار: ارائهٔ ارزش	٧٧
مرحلهٔ سوم مدل كسبوكار: كسب ارزش	۸۳
رشدِ سودآُور	٨٨
استراتژی و نوآوری	98
انواع نوآوری	9.1
منظره ۳۰۰ متری	108
قاعدهٔ دوم	111
رقابت کردن	
شرايط رقابتي	118

111	رهبر	
171	چالشگر	
١٢٨	نظارهگر	
171	مزیت رقابتی	
187	هوشمندی رقابتی	
141	ناحيهٔ سبکسنگين	
140	رقابتِ غيرمستقيم	
147	رقابتِ ناملموس ٔ	
۱۵۵	منظره۳۰ متری	
109	قاعدهٔ سوم	
	یشتیبانی کردن	
	3 0 *	
184	استفادهٔ استراتژیک از زمان	
18 V	تکنیکهای تبادل زمان	
1 1 1	تأثیرگذاری برتعهد نسبت به استراتژی	
۱۷۵	افزایش تعهد با برهانی اجتماعی	
1 / 9	رفتار استراتژیک	
١٨٣	تمرین تفکر استراتژیک	
١٨٩	اصل عملی ۱: کارتان را با هدف آغاز کنید	
19.	اصل عملی ۲: کل را به اجزا بشکنید	
19.	اصل عملی ۳: با استفاده از راهکاری دست به تصحیح بزنید	
197	توسعهٔ عادات استراتژی	
199	محاورههای استراتژی	
7.4	قدرت داستان	
۲۰۸	ایجاد داستان استراتژی	
714	منظره۳۰۰ متری	
	نتیجهگیری	
777	چەزمانى استراتۋى را تغيير دهيم؟	
779	جلوگیری از آتش سوزی	
777	ماتریس ارزیابی تاکتیکی	
74.	مرور راهاندازی استراتژی	
777	داربستِ استراتژی	
740	من استراتژیک هستم	
747	منظره۳۰ متری	

andan

اوج گرفتن

برای اینکه چیزها را از منظر جدیدی نظاره کنیم، باید از هیاهو فاصله بگیریم.

وقتی به بالگرد هیوز ۲۶۹سی' نزدیک شدم، اولین چیزی که توجهم را جلب کرد درهای آن بود. در واقع اصلاً دری در کار نبود. کریس، مربی خلبانی به من توضیح داد که آن بالا هوا خیلی گرم می شود. جالب اینجاست که وقتی می خواهیم سوار وسیلهٔ نقلیهٔ هوایی ای شوی که در ندارد، به دستورالعمل بستن کمربند ایمنی بیشتر توجه می کنیم. پس از اینکه با هم، فهرست شصت تایی مواردی را بررسی کردیم که باید پیش از پرواز بازبینی کرد- از جمله دماغهٔ بالگرد، کابین، موتور، سیستم اصلی پره، دُم بالگرد و پرهٔ دُم- روی تنها دو صندلی موجود در بالگرد جا خوش کردیم. دوباره با کریس فهرست ۶۴ تایی دیگری شامل موارد مربوط به پیش از بلند شدن را بازبینی کردیم و در نهایت آمادهٔ حرکت شدیم.

همچنان که در آسمان آبی اوج میگرفتیم، ناگهان از اینکه از این بالا همه چیز چقدر متفاوت به نظر میرسد، شگفت زده شدم. با وجود آنکه تنها حدود ۱۵۰ متر بالا آمده بودیم، الگوهای آمدوشد در راهها و شِمای شهرها به چشم میآمدند. جنبههایی از ساختمانها نظرم را به خود جلب کرد که تا آن زمان از آن دورنما به آنها نگاه نکرده بودم. میتوانستم خانههایی را ببینم که در زمینهایی به وسعت ۲ تا ۸ هکتار بنا شده بودند؛ آنقدر پَرت بودند که از روی زمین اصلاً دیده نمی شدند. از آن بالا می توانستم همهٔ آنها را ببینم.

همان موقع کریس گفت: «خیلی خوب، نوبت توست که بالگرد را برانی» و به من یادآوری کرد که دسته فرمان- که برای چرخاندنِ صفحهٔ پرهٔ اصلی با تغییر زاویهٔ تیغهٔ پرههای روی بالگرد به کار می رود- بسیار حساس است. باید آن را به نرمی و آهستگی حرکت داد، چرا که چرخشِ صفحهٔ پره در جهتی ویژه منجر به حرکت بالگرد در همان جهت خواهد شد. پاهای من هم زمان روی پدالهای گردندهٔ دم بودند که وظیفهٔ کنترل پرههای کوچک تر ته بالگرد را بر عهده داشتند. از آنجایی که در هوا معلق بودیم، پدالهای گردندهٔ دم جهت دماغهٔ بالگرد را کنترل می کردند. مشغول بازبینی ابزارهای پرواز داخل بالگرد و بررسی حریم

^{1.} Hughes 269C

^{2.} Chris

هوایی اطرافمان از نظر وجودِ وسایل نقلیهٔ هواییِ دیگر، ساختمان و سیم برق بودم که کریس پرسید: «می دانی سی متر دیگر هم بالا بردی مان؟»

در حالی که باد با سرعت ۴۰ کیلومتر بر ساعت به درون کابین می وزید، پاسخ دادم: «وای، نه.» تاب خوردن بالگرد را حس کردم و فهمیدم که سی متر دیگر هم بالا رفته ایم. اضطرابم زیاد و اعتماد به نفسم کم شده بود. گفتم: «شاید بهتر باشد خودت کنترل بالگرد را در دست بگیری.»

کریس گفت: «باشه.» در همان زمان که داشتیم به سمت راست می چرخیدیم، من با دست چپم محکم زیر صندلی را گرفته بودم و بدنم به سمت ورودی ای کج شده بود که در بالگرد باید آنجا می بود. کریس با دیدن این صحنه لبخند زد. از بالا به حومهٔ شهر خیره شده بودم و با خود می اندیشیدم: «خدایا شکرت که قسمتِ بستنِ کمربند ایمنی را درست یاد گرفته ام.» درس خلبانی بالگرد آن روز من به پایان رسیده بود.

آنچه از این درس آموختم این بود که برای هدایت ماهرانهٔ بالگرد، دانش، آمادگی و مهارت زیادی نیاز است. آشکار بود که من این قابلیتها را ندارم، اما مربیام همهٔ آنها را داشت. تسلط بر به کار گرفتن هم زمانِ ابزارهای هدایتِ چندگانه، پایِشِ ابزارهای پرواز (شرایط داخلی)، ارزیابی حریم هوایی (شرایط خارجی) و طرح ریزی نقشهٔ پروازی هوشمندانه، همگی در شکل گرفتن سفری موفق دخیل اند. در کسب وکار هم وضعیت به همین ترتیب است. رهبر استراتژیک واقعی نیز مهارت مدیریت هم زمانِ چندین ابتکار را دارد، شرایط داخلی کسب وکار (مانند افراد، فرآیندها، فرهنگ و غیره) را زیرنظر میگیرد، شرایط خارجی (مانند روندهای بازار، نیازهای مشتری، دورنمای رقابتی و غیره) را ارزیابی و اقدام های استراتژیک را طراحی میکند تا بتواند به اهداف کوتاه مدت و اهداف باند مدت یابد. البته در هر دوی این موارد، اوج گرفتن ضرورت دارد.

initiative .۱: در تعریف مدیریت استراتژیک، ابتکارها، راههای رسیدن به اهداف کلان تعریف شدهاند که طیف وسیعی از اقدامات، برنامهها و پروژهها را دربر میگیرند- م.

^{2.} competitive landscape

اوج گرفتن به معنای رشد کردن یا ترقی یافتن به رتبه یا سطح فکری بالاتراست. [۱] به قطع یقین بالگرد مناسبترین و چابکترین وسیلهای است که میتوان از آن برای بالابردن فردی به ارتفاعات استفاده کرد. برخلاف وسایل نقیلهٔ هوایی با بالهای ثابت (هواییماها)، بالگردها می توانند در جایی ثابت تا مدتها در هوا معلق بمانند، حال می خواهد در ارتفاع چند متری از زمین باشد یا در بلندای ۱۰٬۰۰۰ متری. یکی از بزرگترین چالشهایی که مکرراً از مدیران عامل و مدیران منابع انسانی می شنوم ، این است که «ما نیاز به اوجگیری سطح تفکر مدیران مان داریم.» در حقیقت آنها می خواهند بگویند که مدیران باید قادر باشند تفکرشان را از سطح تاكتيكي عملياتِ روزمره به سطح بالاترى ارتقاء دهند؛ در اين سطح بالاتراست که می توانند دیدگاه شان را طوری گسترش دهند که بتوانند نحوهٔ جور شدن عناصر محوری کسب وکارشان با یکدیگر را درک کنند و ارزش بالاتری را برای مشتریان به ارمغان آورند. چالش زمانبراوجگرفتن در تفکریک فرد، از طریق پیمایشی که توسط شرکت اِکونومیست اینتلیجنس یونیت' انجام گرفته، تأیید شده است. این پیمایش نشان می دهد که ۶۴٪ از مدیران شرکتهای با عملکرد پایین معتقدند که «ما بهقدری درگیر جنگیدن با مسائل روزمره هستیم که فرصت نمی کنیم گامی به عقب بگذاریم و ماجرا را از دوردست تر نظاره کنیم.» [۲]

بالگرد، چابکی لازم برای پرواز در نواحی پرتراکم مانند شهرهای پر از آسمان خراش را دارد و همچنین قادر است به نواحی دوردستی برود که با هیچ وسیلهٔ دیگری قابل دسترسی نیست، مانند قلهٔ کوهها. این قابلیتها، بالگرد را به چنان وسیلهٔ همهکارهای تبدیل میکند که نظیر آن را نمی توان یافت. این همهکاره بودن به معنای کارکردهای مختلف برای بالگرد است؛ از حمل ونقل درمانی اورژانسی گرفته تا حملات هوایی توسط نیروهای نظامی. همان طور که جیمز چایلز نوشته است: «از میان همهٔ پرندگان، پستانداران بالدار و حشرات، تنها تعدادِ بسیار معدودی هستند که دارای مهارتِ ایستادن در هوا و پس و پیش رفتن در آن وضعیت می باشند؛ با این اوصاف، هر چیزی که دارای چنین

^{1.} Economist Intelligence Unit

^{2.} James Chiles

قابلیتی باشد، جانوری کمیاب است.» [۳] رهبران کسب وکار نیز به چابکی احتیاج دارند- چابکی ذهنی، رهبران را قادر می سازد تا با وجود تراکم شدیدِ اطلاعاتی که به شکل ایمیلها، گزارشات و جلسات جلوه می کند، بتوانند به خوبی بیاندیشند تا قادر به اتخاذ تصمیمات درست گردند.

اهميت استراتزي

ناتوانی در اوج بخشیدن به تفکر برای تعیین جهت استراتژیک می تواند تأثیرات مخرب بلندمدتی بر سازمان داشته باشد. پژوهشهای انجامگرفته توسط شرکتِ کانفِرِنس بُرد' نشان داده است که ۷۰٪ شرکتهای سهامی عام با مشکل کاهش درآمد و افت ارزش بازارشان روبرو هستند. [۴] پژوهشهای بیشتر، علت اصلی این افتِ درآمدی را به تصمیمات ضعیف در خصوص استراتژی مرتبط می سازد. [۵] اگرچه نسبت دادن شکستهای سازمان به عوامل خارجی مانند اقتصاد، آسان است، اما واقعیت این است که تصمیمات در خصوص استراتژی، علت ۷۰٪ شکستها در طول زمان را توضیح می دهد. [۶] در ادامه دو نمونه از اشاراتِ مدیران اجرایی را از باب مثال آورده ام که عوامل خارجی، یا به قول خودشان بادهای مخالف را دلیل شکستهای سازمانی خود می دانند:

«ما با بادهای مخالف رقابتی روبرو شدیم که در دومین فصل سال شدت گرفتند.» [۷]

مدير مالي تلكام

«ما همگی از این واقعه متأثر شدیم. همهٔ ما در تلاش بودیم تا به نتیجهٔ متفاوتی دست یابیم، اما برای مدتی بادهای مخالف وزیدن گرفتند . . . و ما را به این جایی رساندند که اکنون هستیم (ورشکستگی).» [۸]

مديريك خرده فروشي

بنابراین دفعهٔ بعدی که شنیدید فردی اقتصاد یا بادهای مخالف را به عنوان مسبب عملکرد ضعیف سازمانش ملامت میکند، تبسمی کنید و آیینه ای به دستش بدهید [تا مسبب اصلی عملکرد ضعیف سازمانش را در آن ببیند]. اگر زمانی که اوضاع بر وفق مراد است، اعتبار موفقیتها را برای خودتان مصادره میکنید، پس باید وقتی کارها خوب پیش نمی روند هم خودتان پاسخگو باشید. این پاسخگویی با استراتژی شما آغاز می شود. وزیر پیشین خزانه داری ایالات متحدهٔ آمریکا به درستی گفته بود: «شرکتهای بزرگ عذر و بهانه نمی آورند؛ بهانه هایی مانند اینکه عملکرد ضعیفشان به خاطر اوضاع نامناسب اقتصادی بوده است یا قیمتها خوب نبوده اند. این شرکتها در هر شرایطی خوب عمل می کنند.» [۹]

پژوهشها نشان می دهد هنگامی که تصمیمات ضعیفی در خصوص استراتژی اتخاذ میگردد و سازمان دچار افتِ درآمدی می شود، عملکرد ضعیف به طور متوسط تا بیش از ۱۰ سال ادامه پیدا می کند. [۱۰] متأسفانه این دورهٔ طولانیِ عملکرد ضعیف می تواند به ورشکستگی بیانجامد. پژوهشها در خصوص ۷۵۰ مورد ورشکستگی در دورهای ۲۵ ساله نشان دادند که عامل اصلی این ورشکستگیها «استراتژی بد» بوده است. [۱۱] علیرغم باور رایجی که وجود دارد، پژوهشگران علت ناکامیها را در نواقصی دیدهاند که در خود استراتژیها وجود داشته است و نه در اجرای ضعیف استراتژیها. بنابراین مهم است که در ساختن استراتژی ها مهارت داشته باشیم.

استراتژی عالی توسط استراتژیستهای عالی خلق می شود. استراتژی عالی به طور جادویی از کاربرگهای اکسل یا ارائههای استادانهٔ پاورپوینت ایجاد نمی گردد، بلکه از مدیرانی نشأت می گیرد که می توانند استراتژیک بیاندیشند. فیلیپو پاسِرینی'، رئیس خدمات تجاری جهانی و معاون اطلاعاتی شرکتِ پروکتِراَند گمبِل' در مجلهٔ وال استریت ژورنال" چنین اذعان می کند:

^{1.} Filippo Passerini

^{2.} Procter & Gamble

^{3.} Wall Street Journal

این روزها داشتن استراتژیهای درست در زمان و مکان مناسب حیاتی تر از پیش شده است. اکنون اتخاذ استراتژیهای درست خیلی اهمیت دارد، چرا که اگر اشتباه کنید، در عرض چند ماه از خط خارج خواهید شد. در گذشته برای اینکه دریابید اشتباه کرده اید، لااقل چندسالی فرصت داشتید. اما امروزه اگر استراتژی های درستی نداشته باشید، در عرض سه تا شش ماه دچار مشکلات بزرگی خواهید شد. [۱۲]

در حالی که اکثر مدیران معتقدند که استراتژی، عاملی ذاتی در موفقیت سازمانشان است، مطالعات متعدد نیزبراین ادعا صحه می گذارند. یکی از این مطالعات چنین نتیجه می گیرد: «استراتژی تأثیر مثبت و معناداری بر عملکرد شرکت دارد. به طور دقیق تر، هم بر رشد و هم بر سودآوری شرکت اثر می گذارد.» [۱۳] خلاصهٔ مطالعهای دیگر چنین است: «استراتژی باعث ایجاد تفاوت میان سودآوری شرکتهای موفق و ناموفق می گردد.» [۱۴] در حالی که شواهد حكايت شده و تجربي، اهميت وجود استراتژي در موفقيت سازمان و فقدان استراتژی در شکست سازمان را نشان میدهد، هنوز رویکردی اندیشمندانه، روش شناسانه و عملی برای تدوین استراتژی رایج نشده است. پیمایشی در میان بیش از ۲٬۰۰۰ مدیر اجرایی در جهان نشان داد که تنها ۱۹٪ از مدیران اعلام کردهاند که شرکتهایشان فرآیند مشخصی برای تدوین استراتژی دارند. [۱۵] واقعیتِ هشداردهنده این است که ۶۷٪ از مدیران شرکتهایی هم که فرآیندی برای تدوین استراتژی دارند، اظهار داشتهاند که سازمانشان در تدوین استراتژی، بد عمل می کند. [۱۶] آشکار است که وقتی نوبت به استراتژی می رسد، برخی چالشها در دنیای واقعی وجود دارند که نمی گذارند «شکاف میان دانستن و انجام دادن» پر شود. عمدهٔ مدیران می دانند که تدوین استراتژی اهمیت دارد اما تعداد اندكى اين كار را به طور اثربخشى انجام مى دهند.